

Sygn. akt III RC 697/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Beata Mierzejewska-Piekarska
Protokolant:	sekr. sądowy Paulina Górczak

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2023 roku w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa O. K.

przeciwko B. K.

o podwyższenie alimentów

podwyższa alimenty od B. K. na rzecz O. K. z kwoty 1000zł ostatnio ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 28.05.2018r. sygn.. akt III RC 15/18 do kwoty po 1200 (tysiąc dwieście)złoty miesięcznie, płatnych do rąk matki S. C. do dnia 15-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 23.09.2022r.;

oddala powództwo w pozostałej części;

znosi wzajemnie między stronami koszty procesu;

wyroкови w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

sędzia Beata Mierzejewska-Piekarska

Sygn. akt III RC 697/22

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 17 października 2022 r. małoletni O. K. reprezentowany przez matkę S. C. domagał się podwyższenia alimentów od pozwanego B. K. z kwoty po 1000 zł do kwoty po 2000 zł miesięcznie. (k. 3-5)

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 marca 2021 r. pozwany B. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że strona powodowa zawiąza aktualne koszty utrzymania dziecka. (k. 15-23)

Do dnia zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie (k.100)

Sąd ustalił co następuje:

O. K. urodził się (...) Pochodzi z nieformalnego związku B. K. i S. C.

Ugodą z dnia 28 maja 2018 r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Ostrowcu Świętokrzyskim w sprawie III RC 15/18 pozwany zobowiązał się do płacenia alimentów na rzecz powoda w kwocie po 1000 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 11 stycznia 2018 r. , płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Wówczas małoletni powód miał 2 lata. Chodził do żłobka. Miał Mieszkał z matką S. C., która była bezrobotna i do kwietnia 2018 r. otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 460 zł miesięcznie. Do grudnia 2017 r. pozwany płacił jej regularnie kwoty 1300-1500 zł miesięcznie. Od stycznia 2018 r. płacił po 300-400 zł miesięcznie. Matka ponosiła następujące wydatki na syna: wyżywienie 600 zł, pampersy i inne środki pielęgnacji 450 zł, ubrania ok. 250 zł, bawialnia, basen i inne rozrywki ok. 100 zł. Opłaty za media wynosiły 600 zł miesięcznie, ogrzewania domu 6000 zł rocznie, przy czym 3000 zł za ogrzewanie dokładał ojciec matki powoda. Matce powoda pomagali finansowo jej rodzice. Pozwany pracował w Belgii jako operator wózka widłowego z zarobkiem 1000-1200 euro miesięcznie. Wynajmował pokój , za który płacił 320 euro miesięcznie. Pomagał finansowo swoim rodzicom.

Dowody: akta IIIRC 15/18 Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim ,a z nich: ugoda z dnia 28 maja 2018 r. -k. 20, wyjaśnienia matki powoda k. 19v, wyjaśnienia pozwanego k. 19v-20, pozew k. 3-4

Obecnie małoletni powód ma 7 lat, uczęszcza do zerówki przedszkolnej. Opłata żywieniowa i za dodatkowe godziny płatne w przedszkolu wynosi 200 zł miesięcznie oraz dodatkowo składki od 50 do 100 zł w miesiącu. Aktualnie matka ocenia koszty utrzymania małoletniego na kwotę 4500-5000 zł miesięcznie i na te koszty wskazała następujące wydatki: 1000 zł - wyżywienie, chemia, kosmetyki, ubrania, rzeczy do przedszkola. Małoletni powód uczęszcza na zajęcia z sensoryki raz w tygodniu, które są płatne 100 zł za godzinę miesięcznie jest to koszt 400 zł. Przed zapisaniem na zajęcia O. K. był diagnozowany w poradni. Z przeprowadzonych badań wynika iż u małoletniego zdiagnozowano zaburzenie czucia głębokiego, duże problemy z sensoryką oraz przetwarzanie słuchowe. Ponadto małoletni uczęszcza na zajęcia dodatkowe z tenisa których koszty wynosi 180 zł miesięcznie plus w lato dodatkowy trener 140 zł a zimą 190 za godzinę. Pływalnia raz w tygodniu co miesięcznie generuje koszt 170 zł. Jest alergikiem i z tego powodu co trzy miesiące chodzi prywatnie do alergologa koszt jednej wizyty wynosi 200 zł. Ponadto małoletni przyjmuje na stałe leki co kosztuje 200 zł miesięcznie. Podaje także, iż w marcu konsultowała syna nautologicznie u neurologa w S. koszt wizyty wyniósł 200 zł. S. C. zapisała syna na tygodniowe półkolonie w sierpniu 2022 r., których koszt wyniósł 650 zł.

S. C. ma 30 lat. Posiada wykształcenie wyższe z resocjalizacji z pracą sądową. Pracuje jako funkcjonariusz w Służbie Więziennej i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 4300 zł netto miesięcznie. Dodatkowo otrzymuje 13 pensje, mundurówkę, wczasy pod gruszą w wysokości około 200 zł oraz remontowe 160 zł na rok. Spłaca kredyt hipoteczny w ratach po 2484,83 zł miesięcznie. Ponadto spłaca raty za zakup artykułów gospodarstwa domowego po 296,81 zł i 159,98 zł. Do tego dochodzi ubezpieczenie 108,43 zł. Ponosi także wydatki mieszkaniowe: czynsz 621,90 zł, prąd 176,78 co dwa miesiące, opłaty za telewizję i internet 114,98 zł. Ponadto na swoje utrzymanie przeznaczona kwotę 1500 zł miesięcznie i w to wlicza się wyżywienie, kosmetyki, odzież oraz leki na astmę. Mieszka z małoletnim powodem oraz partnerem w mieszkaniu o pow. 71 m². (...) S. C. dokłada się do rachunków oraz czynszu kwotą 600 zł, prowadzi własną działalność gospodarczą zajmującą się sprzedażą części samochodowych. Jest rozwodnikiem posiada 2 dzieci na które ma zasądzone alimenty. S. C. w 2023 r. zakupiła samochód marki M. z 2018 r. za kwotę 60 tys. zł. W 2022 r. dostała 53 tys. zł z Aresztu Śledczego na zakup mieszkania. Nie posiada oszczędności, innego majątku nie posiada.

dowód: faktura VAT (k.62), informacja o dziecku z przedszkola (k. 63-64), ocena rozwoju procesów integracji sensorycznej (k. 65-86), diagnoza przetwarzania słuchowego metodą W. (k.87-95), zeznania S. C. (k.98v-99) zaświadczenie o zarobkach (k.103).

Pozwany B. K. ma 28 lat. Z zawodu jest monterem elektroniki. Pracuje od 30.01.2023 r. w delegacji jako operator wózka widłowego, na terenie Belgii w firmie logistycznej (...) mającą siedzibę w P., z tytułu wykonywanej pracy otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie 2200 euro. Wcześniej pracował w firmie (...) Sp. z o.o. w K. jako kierowca wózka widłowego i z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie wysokości ok. 3200 zł netto miesięcznie. Wynajmuje mieszkanie z partnerką, którego koszt wynosi 1300 euro, pozwany za swoją część płaci 900 euro. Do 30 stycznia 2023 r. widywał syna co dwa tygodnie na weekendy. Od czasu rozpoczęcia przez pozwanego pracy w Belgii widywał się z synem co trzy miesiące. Prócz płaconych alimentów na małoletniego powoda B. K. dołożył się do zabiegu migdałków syna kwotą 3500 zł. Podał również, że w 2022 r. gdy zjeżdżał do Polski to kupował małoletniemu zabawki, ubrania oraz prezenty. W 2023 r. nic nie kupował synowi. Pozwany prócz opłat za wynajem ponosi koszty związane z wyżywieniem 150 euro, telefon 50 euro, kosmetyki 100 euro.

dowód: wydruk korespondencji pomiędzy B. K. a S. C. (k.26-30), dokumentacja zdjęciowa (k.31-40), zeznania B. K. (k.99-99v), zaświadczenie o zarobkach (k.105)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Stosownie do art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Obowiązek zapewnienia wychowania i utrzymania powoda spoczywa na obojgu rodzicach, przy czym zakres, w jakim powinni oniłożyć na dziecko zgodnie z art. 135 § 1 kro zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Stosownie do art. 138 § 1 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę czy istniejące okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków po jego wydaniu (patrz: uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z 16.12.1987 r., M.P. z 1988 Nr 6, poz. 60 pkt VII).

Wskazać przy tym należy, że od ustalenia alimentów między stronami upłynął okres 5 lat. Na znaczenie upływu czasu dla określenia potrzeb dzieci Sąd Najwyższy wskazał przy tym w orzeczeniu z dnia 1 czerwca 1965 r., w którym wskazano, iż różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty postanowienia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia wydatków (postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Cywilna, I CZ 135/64, nie publikowane).

Powód obecnie uczęszcza do przedszkola gdzie opłata żywieniowa wynosi miesięcznie ok. 200 zł. Pojawił się zatem nowy wydatek. Dziecko miało też alergię pokarmową, gdzie koszty wyżywienia wyniosły 600 zł miesięcznie, a obecnie z uwagi na ogólny wzrost cen istotnie wzrosły.

Matka powoda koszty utrzymania powoda określiła na 4500-5000 zł miesięcznie. Koszty te jednak w stosunku do możliwości majątkowych i zarobkowych rodziców są znacznie zawyżone. Powód nie może zaspokajać swoich potrzeb na poziomie 4500-5000 zł miesięcznie, skoro możliwości zarobkowe pozwanego kształtują się na poziomie około 2200 euro miesięcznie, a matka pracując w Służbie Więziennej zarabia 4300 zł miesięcznie. Konieczne jest bowiem zachowanie rozsądnej równowagi między zaspokajaniem usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a poziomem życia rodziców. Tym bardziej, że matka nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność tak wysokich ponoszonych wydatków.

Mając na uwadze wiek dziecka, zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci oraz kierując się doświadczeniem życiowym i powyższymi ustaleniami faktycznymi, sąd uznał, iż usprawiedliwione potrzeby powoda oscylują obecnie w granicach 1900 złotych miesięcznie, zważywszy, że tylko sama opłata żywieniowa w przedszkolu wynosi 200 zł, a do tego dochodzi nauka tenisa, wyżywienie w domu, ubrania, środki czystości, lekarstwa i ewentualne wizyty lekarskie, wydatki związane z opłatami w przedszkolu za wycieczki, różne imprezy kulturalne, rada rodziców, ubezpieczenie, wyprawka, zakup książek, zapewnienie wypoczynku i partycypowanie częściowo w korzystaniu z mediów (wody, energii).

Określając więc zakres, w jakim każde z rodziców uprawnionego powinno uczestniczyć w kosztach jego utrzymania, Sąd uznał, że pozwany powinien to czynić w znacznie szerszym niż dotychczas zakresie. Sąd wziął przy tym pod uwagę fakt, iż to głównie przedstawicielka małoletniego nadal czyni starania o bieżącą nad nim opiekę i jego wychowanie, w ten właśnie sposób wypełniając w znacznej części obciążający ją obowiązek alimentacyjny względem powoda(art. 135§2 kro).

W związku z tym partycypowanie pozwanego w tych kosztach kwotą 1200 złotych jest ze wszelkich miar uzasadnione, a przede wszystkim odpowiada jego możliwościom zarobkowym. Pozwany jest człowiekiem młodym, ma wieloletnie doświadczenie jako operator wózka widłowego, a jego stan zdrowia nie ogranicza go w sposób istotny w podejmowaniu pracy, oprócz powoda nie żadnych innych obciążeń alimentacyjnych, a zatem przy dołożeniu należytej staranności i wykorzystaniu wszystkich swoich umiejętności z pewnością jest w stanie osiągać dochody pozwalające mu na realizację ustalonego wyrokiem obowiązku alimentacyjnego.

Pozwany nie może uchylać się od zobowiązań alimentacyjnych tylko na tej podstawie, że stanowiłoby to dla niego nadmierny ciężar. Pozwany musi mieć świadomość, że w miarę rozwoju dziecka jego usprawiedliwione potrzeby rosną i obowiązek partycypacji we wzrastających z biegiem czasu kosztach utrzymania powoda spoczywa na obojgu rodzicach, a nie tylko na matce powoda, z którą zamieszkuje.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd uznał, że jest uzasadnionym, aby pozwany partycypował w kosztach utrzymania powoda kwotą po 1200 zł miesięcznie i do takiej też kwoty podwyższył alimenty na jego rzecz, od dnia wniesienia pozwu tj. 23 września 2022 r., na mocy art. 133 § 1 kro i art. 138 kro w zw. z art. 135 kro. W pozostałej części oddalił powództwo jako nieuzasadnione, wygórowane i nie odpowiadające zasadzie równej stopy życiowej rodziców i dziecka.

Rygor natychmiastowej wykonalności co do punktu I wyroku nadano w oparciu o treść art. 333 § 1pkt1 kpc.

Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu na podstawie art. 100 k.p.c.

Sędzia Beata Mierzejewska -Piekarska